

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

červen 2018

Farní výlet

Po perném slunečném týdnu se část farníků naší farnosti vypravila na výlet údolím řeky Rokytne.

Cílem výletu byla kaple sv. Floriana nacházející se na kopečku nad Moravským Krumlovem.

Vlak z Brna hl. nádraží nás nejprve dopravil do městečka Ivančice a odtud jsme pěšky putovali směrem k Moravskému Krumlovu. I přes délku 15 km byla trasa nenáročná. V údolí byl vzduch provoněn deštěčím předehlé nocí a osvěžující atmosféru doplňoval všudypřítomný ptačí zpěv.

V čele s nejnárodnější a nejveselejší členkou výpravy pětiletou Klárkou Halámkovou nám cesta příjemně ubíhala. Měli jsme si možnost vzájemně popovídat, i legracek nebylo málo.

Některí odvážnější (Tomáš a Jeník Halámkovi) nám předvedli své umění ručkovat po laně na laňáku přes řeku Rokytneu. Svízlová královna Klárka objevila snad všechny rostliny svízele přítuly v okolí, takže jsme byli všichni

Putování ke sv. Floriánovi
foto: Marie Tarabová

plní svízele. Asi o půl jedné jsme doputovali do Moravského Krumlova, kde nás jeden velmi hodný ajťák pozval do cukrárny na zmrzku. Poté jsme již vyšlápli kopeček Floriánek, na kterém se nachází kaple sv. Floriána. Mimochodem pokud jste zde ještě nebyli, určitě stojí za to toto krásné místo navštívit. Kaple sv. Floriána totiž svojí velikostí i krásou předčí mnohé kostelíky.

Náš otec Josef oblékl ornát a stal se zase na chvíli knězem sloužícím mši. Našemu výletu tak dodal ještě duchovní rozměr. V kázání nám pověděl něco o sv. Floriánovi, patronu hasičů. A také zde zmínil jednu velkou pravdu, a to, že tak jak sv. Florián by měl být ochranou před požáry, tak i my bychom měli umět v mezilidských vztazích konflikty hasit, ne je rozdmýčovat. Jak aktuální pro tuto dobu a pro každého z nás.

Jitka Tarabová

První svaté přijímání

V neděli 27. 5. o Slavnosti Nejsvětější Trojice přistoupilo 17 dětí (11 dívek a 6 chlapců) k prvnímu svatému přijímání. Na tuto významnou životní událost se děti připravovaly už od loňského září, nejdříve pravidelnou účastí na nedělních

bohoslužbách, od ledna pak intenzivněji účastí na katechetické přípravě vedené o. Josefem. Děti tedy byly proškoleny opravdu vzorně a svůj slavný den si mohly zaslouženě užít. Dívky se nazdobily jako nevěsty do bílých šatů, chlapci zase jako ženiši do obleků a bílých košil. Krása, svátečnost a bílá barva oděvu však měla i svůj duchovní rozměr, symbolizovala odpuštění a čistotu duše, které děti nově získaly svátostným setkáním s Ježíšem ve svátosti smíření a eucharistii. Všem zúčastněným dětem z celého srdce popřejme, ať je Duch Svatý i nadále posiluje v hladovění po Bohu a ať se pro ně svátosti smíření i eucharistie stanou důležitou součástí jejich duchovního života.

=kh=

Děti, které 27. 5. 2018 přijaly první svátost eucharistie
foto: Jakub Šebek

Slovo úvodem

Milí farníci,

v poslední době jsem přemýšlel nad tím, jak moc je každý z nás nepostradatelný (při budování Božího království).

Každý z nás má tady na zemi nějaké poslání, nějaký úkol, který za něho nikdy jiný nemůže vykonat, v čem ho nemůže nikdo nahradit. Kardinál J. H. Newman to vyjádřil následovně: „Byl jsem stvořen, abych něco vykonal a byl něčím, pro co nebyl stvořen žádný jiný člověk. Bůh mě zná a volá jménem. V jistém smyslu jsem na svém místě zrovna tak nezbytný, jako je archanděl na svém.“

Zatímco někoho toto vědomí naplňuje radostí a vděčností, jiného naopak může ochromit obava ze zodpovědnosti, kterou mu Bůh svěřil. Ti, kteří mají pocit, že všechno záleží jen na nich, že je jejich úkolem všechny ostatní zachránit, se pak o to více obávají toho, že kdyby selhali, tak to bude mít naprosto tragický dopad na všechny. A to je natolik svazuje, že jim to bere radost ze života a naplňuje je smutkem.

Jeden můj kamarád říkal, že tito lidé trpí „Eliášovým komplexem“. V první knize Královské se totiž vypráví, jak prorok Eliáš utíkal před královnou Jezabel, která ho chtěla zabít, a jelikož se mu zdálo, že je toho na něj moc, že je na to sám, tak si stěžoval Hospodinu: „Izraelci opustili tvou smlouvu ... Zbývá už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili.“ Ale Hospodin mu vysvětlil, že se mýlí, že rozhodně není jediný, kdo mu zůstal věrný, ale že je minimálně 7 000 dalších, kteří se nepokořili před pohan-skými bůžky (1Kr 19,1-18).

Ano, v Božích očích jsme nepostradatelní, ale nemusíme se bát, že by všechno záviselo jen a jen na nás, že jakmile selžeme nebo něco spleteme, že to bude katastrofa. Naopak máme si s důvěrou (a s jistou úlevou) připomínat, že Bůh je ten, kdo má všechno ve svých rukou, kdo nám pomáhá, kdo si nás vede a kdo si může použít i naše pochybení či selhání ke svým plánům.

o. Josef Novotný

Stalo se

Od úterý do pátku přede mší svatou od 17:40 hod. probíhaly Májové pobožnosti, které vedly sestry Cyrilly.

~

Fotbal pro ministranty z 1. až 5. třídy se od 18. května koná pravidelně na hřišti CMCZŠ, a to vždy po páteční mši sv. od 18:45 hod.

~

Senioři se při svém květnovém setkání vydali na Velehrad navštívit s. Markétu Husaříkovou, která je provedla basilikou a pohostila v generálním domě.

~

Sbírka ze slavnosti Seslání Ducha Svatého, tj. 20. května, která byla věnována na Charitu, vynesla 27 600. Všem dárcům Pán Bůh odplat'.

Pokřtěni byli:

29. 4. Evelína Šerhánková

Zesnuli:

6. 5. Pavel Brauner (89 let)

13. 5. Jiřina Fajtová (87 let)

Zaznělo v kázání

Pokud člověk nemá potřebu stavět, budovat, uniká z něj potřebná síla. (oJN)

Člověk, který nepracuje, o nic neusiluje. (oJN)

Milovat znamená dělat druhého dobrým, proměňovat jej v člověka lepšího. (oJN)

Boží láska je tou silou, která nás uschopňuje, abychom milovali všechny lidi. (oJN)

Pokud by se bible proměnila v jednu větu, bylo by to: Bůh Tě miluje. (oJN)

Umět se zasmát je lidské chování, které je nejbližší k nebi. (oMH)

Když je Bůh s námi, kdo proti nám!? Neexistuje tedy žádný soupeř, krom našeho sobectví. (oMH) =mš=

Noc kostelů opět zaujala

Blíží se půlnoc a po Kraví hoře se prochází nezvyklé množství lidí, včetně dětí. Koná se jubilejní desátá Noc kostelů, ke které se kostel sv. Augustina znovu připojil. Program podobně jako předcházející léta byl založen na „uši a duši hladících vystoupeních“ farních sborů a poutavé komentované prohlídce architektonického skvostu, jak označila kostel a program paní Jana z Bystrce. Stovky lidí k návštěvě neodradily ani změny v dopravě dané uzavřením Údolní ulice.

Druhá farní invaze do Slavonic

Od 5. do 8. 5. 2018 se uskutečnila druhá farní invaze do Slavonic. Hlavním sobotním úkolem bylo dostat se na místo, kde se tentokrát všichni zvládli ubytovat na faře ve Slavonicích. V neděli jsme na mších ve Slavonicích i v Deštné zazpívali rytmickou mši „Slyš nás...“ a následně společně poobědvali z domu přivezené řízky. Odpoledne pak každý strávil dle vlastního přání – nejvíce účastníků však vyrazilo hledat „kešky“ schované v okolí Slavonic. V pondělí jsme pak pomáhali na faře v Deštné, kde se povedlo pře-

devším vyklidit půdu a natřít venkovní lavičky. Pondělní den i invazi jsme pak zakončili u táboráku a v úterý už jsme se rozjeli zpět do Brna.

Jako nejlepší na celé invazi vidím dobrou náladu všech zúčastněných, které výrazně přispěly přípravou společných jídel maminky a ochotným umýváním nádobí jejich šikovné děti. Největší díky však patří především Jakubovi Šebkovi (Zicovi) za pečlivou organizaci a koordinaci celé invaze.

Gabriela Klašková

Rytmická mše před padesáti lety a nyní

Slyš nás, ó Pane... v podání sboru mladých

foto: Dan Šebek

Představuji si dobu před padesáti lety. Uvolnění na jaře 1968 a jakési nadechnutí všech nás, kteří cítili naději svobodnějšího života. Protože jsme se sestrami několik let v našem farním kostele v Troubsku už zpívaly, nadšeně jsme přijaly zprávu o tom, že v Králově Poli v kostele Nejsvětější Trojice Honza Kyselák dal dohromady partu mladých zpěváků, kteří budou zpívat rytmickou mši Slyš nás, ó Pane, na výsosti. Rády jsme se k nim přidaly.

Pravděpodobně tam jsem se dozvěděla, že u Sv. Augustina se chystá provedení stejné rytmické mše. Tak jsem se na prvního máje večer vypravila poprvé

v životě do mého nynějšího farního kostela a byla přítomna mši svaté doprovázené hudbou, která nám byla moc blízká, a nadšeně jsme ji přijímali. Vzpomínám si, že se mně tam všechno líbilo. Stejná rytmická mše byla provedena v Králově Poli při mši svaté asi týden poté.

Mši svatou na letošního prvního máje jsem prožila v doprovodu této hudby, kterou jsem si nostalgicky popzpěvovala s mladými. Jako posluchač jsem byla vděčná Jakubovi Šebkovi, že tuto výjimečnou událost připomněl, s našimi mladými mši nacvičil a já pamětník se mohla potěšit a zavzpomínat.

Marta Laudátová

„Nezaznamenali jsme úbytek návštěvníků, dorazilo jich k nám podobně jako loni,“ sdělil farář P. Josef Novotný.

Většina zájemců pak dále pokračovala dál na Barvičovu ulici do Radia Proglas, které se k akci připojilo s Kaplí Svatého Ducha. Ačkoli není uzpůsobena pro přímé rozhlasové přenosy, zaměstnanci se v ní setkávají denně v 9 hodin při společné modlitbě, o středách 12:05 při mši svaté, měsíčně se zde koná adorační den. „Kaple poskytuje důležité duchovní zázemí, ze kterého čerpáme pro svou práci,“ doplnil vedoucí zpravodajství Filip Breindl, který

spolu s dalšími pracovníky provedl téměř dvě stovky příchozích. Někteří se zúčastnili i živého vysílání modlitby Večerních chval či Simeonova kantika. =jo=

Moderátorka Proglasu Marta Kerlínová vysvětluje fungování režie. foto: jo

Představujeme členy našeho farního společenství: Ing. Ludvík Motyčka

Ing. Ludvík Motyčka byl český a československý politik, český ministr stavebnictví, poslanec Sněmovny národů FS za KDU ČSL, v 90. letech poslanec České národní rady a Poslanecké sněmovny.

Jak se člověk stane ministrem?

Já si myslím, že každý nějak jinak. Jakým způsobem to potkalo mě, je takové zvláštní v tom, že to bylo v období, kdy naše společnost prožívala tzv. sametovou revoluci a v té revoluci se odehrávaly nejzajímavější věci, které by si člověk ani nedovedl představit, že by se mohly stát.

Jak vzpomínáte na první vládu?

Do funkce ministra jsem nastupoval za vlády Františka Pitry, na jmenovacím dekretu mám ještě: „vážený soudruhu ministře“, v této vládě jsem byl dva měsíce, pak Pitra odstoupil z funkce předsedy vlády a Občanské fórum poslalo do předsednického postu Petra Pitharta. Za čtyři měsíce byly první svobodné volby a Petr Pithart po nich pokračoval ve funkci předsedy vlády. Šel jsem do toho s optimismem, že všichni máme stejné představy o tom, jak by se měla společnost vyvíjet, ale už v té vládě bylo poznat, že to není pravda, že ty rozdíly mezi lidmi i zde jsou značné. Někteří chtěli sloužit českému národu, a někteří to viděli jako dostání se k moci a chuti vládnout, a ne sloužit, a to je strašný rozdíl.

Lidé byli plni očekávání, naděje a entuziasmu, měl jste možnost uplatnit křesťanské ideje i v politice?

Křesťanské ideje se nejlépe prosazují příkladem, nikoli řečněním. Český národ není zvyklý na řečnění. I křesťanské názory se nedají nějakými proslovy vnútit a čím víc o nich lidem v politice budete něco povídat, tím víc v nich budete vzbuzovat averzi. Před prvními svobodnými volbami bylo velké nadšení u křesťanských politiků, domnívali se a vykládali mezi sebou, že získají 20 % hlasů, po volbách nastalo velké rozčarování, když se to motalo kolem 7 %. Tehdy jsem říkal, že český národ není zvyklý chodit do kostela a že se bude ještě dlouho stavět proti náboženství a křesťanská politika s tímto volebním výsledkem musí dlouhodobě počítat. Byl jsem tehdy osamocený v názorech, ale realita – výsledky voleb, už za mons. Šrámka (po roce 1918 předseda Československé strany lidové) byla pro lidovou stranu vždycky kolem těchto procent a tak to bylo i po sametové revoluci. Názory lidí v chápání společenských priorit a jejich chování při správě věcí veřejných sametová revoluce nezměnila.

Jaký to byl pocit být u zrodu něčeho nového, nové demokracie, nové vlády?

Jsou to ohromné zážitky, protože jsem nikdy nepředpokládal, že se do takového prostředí mohu dostat, a najednou je člověk úplně ve středu dění a v bezprostředním kontaktu s těmi, co utváří politiku, a je to velmi zajímavé.

Může být v politice přátelství? Scházíte se s někým?

Může. Pithartova vláda se scházela skoro pravidelně, až do roku 2010 na Malé Straně, na Maltézském náměstí v hospodě U Vladaře. Ale z té vlády je už polovina lidí na Pravdě Boží, přibývá stáří, nemoci, já jsem se přestěhoval z Prahy, tak jsem tam jezdil nepravidelně. Pochopitelně z těch dvaceti lidí nejste kamarádem se všemi, ale vždy si najdete někoho, s kým si rozumíte, věříte a řeknete mu víc než ostatním. I v politice může člověk najít své lidi, s kterými si rozumí a s kterými ani nemusí sdílet stejné názory, ale přátelství může vzniknout.

Vnímáte rozdíly v politice KDU dříve a nyní?

Veliké. Já myslím, že je to jiná politická strana. Politika mě bavila už jako studenta, ale doba byla jiná, v oktávě mě poslali ze škol pryč z politických důvodů a šlo to jiným směrem. Do politiky jsem šel v šedesátém osmém, kdy se myslelo, že se to tady promění. Neproměnilo, ale když se mezi kamarády řešila otázka, zda-li to zabalit, nebo pokračovat, přidal jsme se na stranu pokračovat. Moc lidí to vzdalo, že s komunisty nechtějí nic mít, ale v té době JUDr. Zhaněl, náš farník, a jiní – to byla exkluzivní společnost, ohromně vzdělaná, zásadová, žádné nereálné představy o tom, co všechno se dá v politice zařídit, ale žít v naději, že někdy to může být jinak, tak ten mě přesvědčil v 68., ty jsi mladý, běž a dělej tu politiku, musíte nějakým způsobem začít!

Pak přišel 89. rok a do politiky se nahrnuli lidé a najednou je veliký nárůst členské základny a vznikají různé názory. Předsedové lidové strany se rychle střídají – Josef Bartončík, Josef Lux, Kasal, Svoboda, Kalousek, Čunek. To jsou lidé už někde jinde než mons. Šrámek. To už je jiné chápání politiky.

Ing. Ludvík Motyčka

foto: mš

Co Vám politika dala a vzala?

Mně politika dala strašně moc. Když mě vyhodili ze školy, poslali mě k PTP – 60 000 mladých chlapů tam bylo! Politika mi ale začala vracet, když v 80. letech jsem se stal předsedou lidové strany v Brně. A potom ta ohromná událost konce komunismu, můj návrat

a dostání se do nejvyšší politiky – co by si člověk mohl víc přát? Ohromné bylo, že se všemi prezidenty – Havlem, Klausem, Zemanem a taky s Kováčem a Gašparovičem – jsem se dostal ke kontaktu. To jsou velké zážitky a obohacení.

Šel byste i dnes se svými zkušenostmi znovu do politiky?

Do dnešní politiky? Kdybych měl sílu a bylo mně 35, tak zcela určitě.

Jaký byl a je Váš největší koníček?

Baví mě historie. Když si vezmu dějiny českého národa, tak si odpočinu, i když se tam dočtu hrozné věci, které se v minulosti odehrávaly na české půdě. Na stole mám Blažeje Ráčka, jeho Dějiny. Ráček byl jezuita a mě učil jako profesor na gymnáziu v letech 45–48.

Žijete v Brně, část rodiny máte v Praze. Kam rád chodíte v Brně a Praze?

V Brně mám rád Kraví horu, je to malý kopeček, a Bílá hora v Praze, to je taky nevelká hora, tak ty dvě místa mám rád. A ještě Staré Brno. To vnímám, že to musela být ohromná parta – Mendl, Křížkovský... i to, že je to spojeno s Eliškou Rejčkovou, která byla dvakrát českou královnou. A na Bílé hoře je tzv. Malý Břevnov – památník na bitvu na Bílé hoře a Břevnovský klášter. A Hrad – to je samozřejmě.

Bydlíte v blízkosti našeho kostela. Jaký máte k němu vztah?

Ke kostelu mám vztah nejen proto, že je blízko, i když je to velmi podstatná věc. Otcové Augustiniáni, když financovali tento kostel, tak ho stavěli v modernějším duchu a mně to vyhovuje – ne, že bych neměl rád baroko a gotiku. Člověk obyčejně nemiluje jen stavbu, ale i ducha, který tam vládne. A kostel je krásný tam, kde se člověk cítí v pohodě a když tam je hezký kontakt s duchovním správcem. Tato farnost má veliké štěstí, že celá řada zdejších kněží byli a jsou výborní.

Děkuji za rozhovor a k blížícím se narozeninám Vám přeji Boží požehnaní, lásku a radost. =jš=

Farní diář

8. 6.	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
10. 6.	Farní den na Vranově: mše sv. bude v 11:00 hod., ukončení v 17:00 hod.
15. 6.	Komentovaná mše svatá
24. 6.	Fotbal ministranti vers. otcové
29. 6.	Slavnost sv. Petra a Pavla
30. 6.	14:30 hod. Setkání seniorů

Kněžské svěcení

Kněžské svěcení proběhne v sobotu 23. 6. 2018 od 9:00 hod. v brněnské katedrále. Za brněnskou diecézi budou vysvěceni a následně oslaví svoji primici:

Vojtěch Zahradka 24. 6. v 15:00

– kostel sv. Martina, Třebíč

Tomáš Marada 24. 6. v 15:00

– kostel sv. Vavřince, Hodonín

Jaroslav Jurka 4. 7. v 15:00

– bazilika sv. Prokopa, Třebíč

Don Andrea Santorio, italský jáhen, který má u nás ve farnosti prarodiče, přijme kněžské svěcení v sobotu 2. 6. ve Vittorio Veneto. Mysleme na něho ve svých modlitbách.

Tipy na prázdniny

Kefasfest

Kde: Dolní Kounice Kdy: 22.–24. 6.

Přihlášení do: 15. 6. 2018

Web: <http://www.kefasfest.cz>

Dny lidí dobré vůle

Kde: Velehrad Kdy: 4.–5. 7.

Přihlášení do: bez registrace

Web: <http://www.velehrad.eu/dny-lidi-dobre-vule>

Katolická Charismatická konference

Kde: Brno Kdy: 11.–15. 7.

Přihlášení do: 25. 6. 2018

Web: <http://konference.cho.cz>

Den Brna

Kde: Brno Kdy: 11.–12. 8.

Přihlášení do: bez přihlášení

Web: <https://denbrna.cz>

Diecézní pouť rodin

Kde: Žďár nad Sázavou Kdy: 1. 9.

Přihlášení do: bez přihlášení

Web: <https://www.biskupstvi.cz>

Aplikace do mobilu: Bohoslužby a S Bohem na cestách

Kam pojeděš na prázdniny? Tam a tam, už se těším. Při plánování také uvažujeme, kde a v kolik je tam kostel. Mimochodem – není-li bez velkých těžkostí – třeba ve vysokých horách kostel dosažitelný, pomodlíme se, přečteme si mešní texty – poslouží například už představená aplikace Misál – a máme tuto část nedělní povinnosti za splněnou.

Dnes píše o výborné aplikaci Bohoslužby. Je dílem České biskupské konference. Čerpá z církevních databází (snad v budoucnu i nekatolických?).

V Obchodu Play napište slovo Bohoslužby. Piktogramem je červený reliéf chrámu. Instalace nemá záلودnosti. Appka mj. žádá o souhlas s udáváním polohy. Ten umožní oživit jedinečnou funkci, totiž tlačítko Najít nejbližší bohoslužby od aktuální polohy. Mně v ředitelně Proglasu nabídl Svatou Rodinu Grohova, Pannu Marii Pomocnici Žabovřesky, svatého Vavřince Komín, svatého Leopolda Staré Brno a svatého Tomáše. Paráda. Napí-

še, v kolik je mše, a naviguje vás google mapou ke kostelu pěšky, autem nebo veřejnou dopravou!

Do zadávacího řádku lze psát krom názvu obce také oblasti. Po vepsání Jizerské hory mi nabídl bohoslužby v Josefově Dole, Bedřichově a v Liberci. Samozřejmostí je zadání data a hodiny.

Často se ocitáme ve skupině s blízkými nebo vzdálenějšími lidmi, u nichž si nejsme jisti, jak jsou na tom s vírou. My bychom se ovšem rádi pomodlili, že. Tréma, zábrany. Mám zkušenost, že mladí nevěřící nejsou nastaveni negativně a starší nanejvýš odejdou na chvíli jinam. Pro povzbuzení takovou krátkou modlitbu svolat a vést jedinečně poslouží aplikace S Bohem na cestách. Vytvořily ji Paulínky, sláva jim.

Je úplně jednoduchá, nabízí 24 modliteb nejen na prázdniny. Zmíním například Modlitbu v letištní hale nebo Modlitbu brigádníka. Pěkné prázdniny!

=omh=

Hospodaření farnosti

Ekonomická rada farnosti (ERF) dne 14. 5. 2018 projednala účetní závěrku a výsledek hospodaření farnosti za rok 2017. Velká část výnosů farnosti je tvořena příspěvků nás farníků formou kostelních sbírek či darů, proto ERF považuje za samozřejmost seznámit farnost s jejich využitím.

Jak tedy naše farnost loni hospodařila?

Farnost v roce 2017 dosáhla celkových výnosů ve výši 4 409 206 Kč a nákladů ve výši 4 862 122 Kč. Záporný výsledek hospodaření -452 915 Kč byl způsoben zejména opravou věže kostela.

Podrobnější rozpis je v níže uvedené tabulce. *Jindřich Zuziak*

Největší výdaje	
Opravy a údržba	2 820 261,- Kč
Odpisy	360 649,- Kč
Osobní náklady	268 167,- Kč
Sbírky odeslané biskupství	263 773,- Kč
Ostatní služby	187 794,- Kč
Spotřeba plynu	180 957,- Kč
Spotřeba elektřiny	85 562,- Kč
Občerstvení na farní akce	74 921,- Kč
Drobný majetek	48 632,- Kč
Bohoslužebný materiál	42 750,- Kč
Literatura, tisk	33 076,- Kč
Vodné a stočné	27 793,- Kč
Květiny	25 378,- Kč

Hlavní zdroje výnosů:	
Kostelní sbírky	1 525 322,- Kč
Dotace JMK	1 000 000,- Kč
Dary	260 470,- Kč
Nájemné	160 920,- Kč
Tržby (farní ples)*	97 560,- Kč

* Nejedná se o čistý zisk z plesu, náklady jsou rozloženy v různých položkách mezi výdaji.

Stav bank. účtu	1 036 622,- Kč
Stav hotovosti	163 752,- Kč
Dlouhodobý majetek	28 091 123,- Kč

Augustin • 3. ročník, číslo 26 • Datum vydání: 3. června 2018 • Další číslo vychází 1. 7. 2018 (uzávěrka 22. 6.)

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Augustina, náměstí Míru 377/7, 602 00 Brno.

Redakce: Klára Havlíčková, Luboš Herz (korektor), Martin Holík (kaplan), Hana Konečná, Lukáš Meduna (grafik),

Josef Novotný (farář), Jaroslava Otradovcová, Jolana Šrubařová, Magdaléna Šrubařová (šéfredaktorka).

www.augustinbrno.cz • e-mail: zpravodaj@augustinbrno.cz • Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Přijímáme náměty a příspěvky do dalšího čísla zpravodaje. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky dle potřeby krátit a upravovat.